

บทนำ

1.1 ความจำเป็นและความสำคัญของปัญหา

การดำเนินชีวิตในสังคมทุกวันนี้ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่บุคคลจะต้องมีทักษะทางสังคม ชนิดหนึ่งที่เรียกว่า "พฤติกรรมกล้าแสดงออก" (Assertive Behavior) เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารกับผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย ทั้งนี้เพราะพฤติกรรมกล้าแสดงออกนั้นเป็นทักษะสำคัญที่ช่วยให้บุคคลสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมบุคลิกลักษณะของบุคคลให้ดีขึ้น แต่ก็มีรายงานว่ายังมีบุคคลในสังคมอยู่อีกจำนวนมากที่มีปัญหาความบกพร่องในพฤติกรรมกล้าแสดงออก ละเอียด ชูประยูร และคณะ (2521) ได้อธิบายไว้ว่าความบกพร่องในพฤติกรรมกล้าแสดงออกเป็นปัญหามากปัญหาหนึ่งในสังคม ซึ่งปัญหาดังกล่าวจะพบได้แม้แต่ในบุคคลที่มีสุขภาพปกติจนกระทั่งถึงคนไข้โรคจิตเวชต่าง ๆ เนื่องจากการไม่กล้าแสดงออกทำให้บุคคลดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างไม่เป็นสุข เพราะเกิดความวิตกกังวลจากการที่ไม่ได้แสดงพฤติกรรมนั้นออกไป และเมื่อบุคคลมีปัญหานี้มากขึ้นก็อาจจะเลือกวิธีที่หลีกเลี่ยงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ตนต้องแสดงออกและมีความวิตกกังวลสูง ซึ่งอาจจะนำไปสู่การเป็นโรคจิตโรคประสาทได้ในที่สุด ฮอลแลนด์สเวิร์ทและกาแลสซี (Hollandsworth & Galassi, 1975) ได้สรุปไว้ว่าการไม่กล้าแสดงออกทำให้บุคคลขาดความสามารถที่จะติดต่อหรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นอย่างเปิดเผย ตรงไปตรงมาและเหมาะสม สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดปัญหาอย่างมากมายในที่ทำงาน โรงเรียน หรือแม้กระทั่งในบ้าน ถ้าสังเกตดูสังคมไทยโดยทั่วไปจะพบว่าคนไทยยังมีความบกพร่องในเรื่องของความไม่กล้าแสดงออกอยู่มาก รังสรรค์ เพ็งชู (2523) สรุปไว้ว่า ปัญหาพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกอาจมีสาเหตุเกี่ยวข้องกับหลายประการ เช่น การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวและภาวะแวดล้อมทางสังคม องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งคือความขัดแย้งระหว่างความต้องการของบุคคลกับความคาดหวังของสังคมตามที่ได้รับการฝึกฝนเรียนรู้มา เช่น สังคมมีความคาดหวังให้บุคคลมีความเกรงใจและคล้อยตามผู้อาวุโส ซึ่งจะเน้นการอบรมเลี้ยงดูอย่างเข้มงวดกับผู้ผู้อาวุโส โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับสตรีเพศ ปัญหาเหล่านี้ อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ

และสังคมในส่วนที่ทำให้การติดต่อระหว่างบุคคลเป็นไปอย่างไม่จริงจัง ปิดบังซ่อนเร้นซึ่งกันและกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นผลสืบเนื่องมาจากระบบสังคมไทย ดังที่วิริยฤทธิ์ วิเชียรโชติ (2513) สรุปไว้ว่า สังคมไทยมีลักษณะเป็นแบบไมตรีสัมพันธ์ (Affiliative Society) คือมีลักษณะเป็นสังคมที่เคร่งครัดต่อประเพณีดั้งเดิม มีระบบเจ้าขุนมูลนาย และเคารพยำเกรงผู้มีอาวุโส ไม่เป็นอิสระแก่ตนเอง ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นโต้แย้งบุคคลอื่นเพราะมีความเคารพหรือเกรงใจ ประเพณีไทยมักจะสอนให้คนเป็นผู้ว่านอนสอนง่าย เชื่อฟังและปฏิบัติตามความเห็นของผู้ใหญ่โดยปราศจากข้อโต้แย้ง และเยาวชนไทยได้รับความคุ้มครองจากผู้ใหญ่ในสังคมมาก ไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบตนเองมากนัก ทำให้ขาดความกล้าในการตัดสินใจ ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีแรงจูงใจต่ำ สัมฤทธิ์ต่ำ ขาดลักษณะความเป็นผู้นำ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้คนไทยโดยทั่วไปติดนิสัยไม่เป็นตัวของตัวเอง ไม่กล้าพูดไม่กล้าแสดงความคิดเห็นเพราะเกรงว่าพูดหรือทำไปแล้วจะทำให้ผู้อื่นไม่พอใจ แม้ว่าตนเองจะไม่พอใจในสิ่งใดก็จะเก็บเอาไว้ในใจ และยึดหลักที่ว่า "พูดไปสองไพเบี้ยนึ่งเสียตำลึงทอง" หรือ "พูดดีเป็นศรีแก่ปาก พูดมากปากเป็นสี" อันขัดต่อการพัฒนาทางสังคมไปสู่ครรลองแห่งประชาธิปไตย คนไทยยึดอุเบกขา หรือความวางเฉยอยู่เสมอ และมากเกินไปจนเป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้าในการทำงาน เช่น การพูดว่า "ไม่เป็นไร", "เกรงใจ" เพียงเพื่อรักษาความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างตนกับบุคคลอื่นไว้ ความเกรงใจเป็นลักษณะหนึ่งที่ทำให้คนไทยยุ่งยากในการดำเนินกิจการต่าง ๆ เพราะกลัวว่าจะกระทบกระเทือนสัมพันธ์ภาพระหว่างตนกับบุคคลอื่น

จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ในบางครั้งบุคคลแสดงพฤติกรรมที่ไม่ตรงกับจุดประสงค์ของตนเอง ดังนั้นการดำรงชีวิตในสังคมส่วนใหญ่จะดำเนินตามความอาวุโส เช่น น้องจะต้องทำตามพี่ ลูกจะต้องทำตามพ่อแม่ โดยไม่ต้องแสดงความคิดเห็นของตนเองว่าจะชอบหรือไม่ชอบ จะถนัดหรือไม่ถนัดงานนั้น ผลจากระบบสังคมไทยดังกล่าวทำให้พบอยู่เสมอว่าคนไทยมักไม่กล้าแสดงออกตามสิทธิที่ตนจะพึงมี เช่น ไม่กล้าโต้แย้งผู้ใหญ่ ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองกับเพื่อน ไม่กล้าปฏิเสธคำขอร้องให้กระทำการสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเองไม่อยากจะกระทำ และมักพบเสมอว่าศิษย์ไม่กล้าโต้แย้งครูบาอาจารย์ทั้งที่ตนเองอาจมีเหตุผลที่ถูกต้อง เพราะความกลัวและเกรงใจอาจารย์ ไม่ต้องการทำให้อาจารย์โกรธ ศิริพรรณ วิวัฒน์สร และคณะ (2526) ได้สังเกตพบว่านักศึกษายังมีความบกพร่องในเรื่องของพฤติกรรมกล้าแสดงออกอยู่มาก ซึ่งทำให้มีผลกระทบต่อการทำงานในชีวิตอย่างมีความสุขในมหาวิทยาลัย เช่น นักศึกษาเกิดปัญหาในการเรียนเพราะขาดอายุหรือเกรงใจอาจารย์ ทำให้ไม่กล้าพูดหรือซักถามอาจารย์ในเรื่องที่ตนไม่เข้าใจไม่ว่าจะเป็นในห้องเรียน

หรือบ่อยๆ ที่ปรากฏว่านักศึกษามีปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนในมหาวิทยาลัย อันเนื่องมาจากความไม่กล้าพูดหรือกล้าทำในสิ่งที่ตนเองคิดเพราะความเกรงใจเพื่อน ไม่อยากจะทำผิดใจเพื่อน และเก็บความวิตกกังวลเอาไว้เพียงคนเดียว สุดสวาท นามราษฎร์ (2537) สรุปไว้ว่า นิสิตนักศึกษาที่ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มเพื่อนและสภาพแวดล้อมใหม่ ๆ ได้ มักจะเกิดความเครียดทางจิตใจและมีผลต่อการเกิดปัญหาสุขภาพจิต อันเป็นผลให้นักศึกษาไม่สามารถจะศึกษาต่อไปจนสำเร็จการศึกษาได้

ในส่วนของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ก่อตั้งขึ้นตามนโยบายการขยายโอกาสทางการศึกษาไปสู่ภูมิภาค เพื่อส่งเสริมพัฒนาการศึกษาในส่วนภูมิภาคให้เป็นศูนย์กลางทางวิชาการ เป็นศูนย์กลางในการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และสาระสำคัญของนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) กำหนดว่าสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งในประเทศไทย จะต้องทำหน้าที่รับผิดชอบในการผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการดังกล่าวควบคู่ไปกับการพัฒนาบุคคลเพื่อยกมาตรฐานชีวิตและมาตรฐานสังคมโดยรวม จุดประสงค์ที่สำคัญในการพัฒนาบุคคลก็คือการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะและพฤติกรรมของบุคคลไปในทิศทางที่สอดคล้องกับพฤติกรรมต่าง ๆ ของคนส่วนใหญ่ และไม่ขัดขวางการพัฒนาประเทศ ดังนั้นจึงเห็นควรให้มีการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นว่ามีปัจจัยใดบ้าง ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้เกี่ยวข้องกับการผลิตและพัฒนาบัณฑิต นอกจากนั้นยังช่วยให้ทราบถึงระดับพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักศึกษา ทั้งยังเป็นแนวทางในการวางแผนการที่จะปรับปรุง และส่งเสริมพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักศึกษาได้อย่างเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีสุขภาพจิตที่ดีและสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนอีกด้วย

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1.2.1 ศึกษาพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น

1.2.2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น

1.2.3 ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นในกลุ่มสาขาวิชาที่ต่างกันจะมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกแตกต่างกัน

1.3.2 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นสามารถทำนายพฤติกรรมกล้าแสดงออกได้

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ประชากร นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 10,062 คน

1.4.2 กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ซึ่งสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

1.4.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1.4.3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ประกอบด้วย 10 ตัวแปร ได้แก่

1) เพศ จำแนกเป็น

- นักศึกษาชาย
- นักศึกษาหญิง

2) ระดับชั้น จำแนกเป็น

- ชั้นปีที่ 1
- ชั้นปีที่ 2
- ชั้นปีที่ 3
- ชั้นปีที่ 4

3) ผลการเรียน จำแนกเป็น

- ต่ำกว่า 2.00
- 2.00 - 2.50

- 2.51 - 3.00

- มากกว่า 3.00 ขึ้นไป

4) การอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง จำแนกเป็น

- การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
- การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน
- การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

5) วุฒิการศึกษาสูงสุดของบิดา

- ระดับประถมศึกษา
- ระดับมัธยมศึกษา
- ระดับอนุปริญญา
- ระดับปริญญาตรี/หรือสูงกว่า (ระบุ).....

6) วุฒิการศึกษาสูงสุดของมารดา

- ระดับประถมศึกษา
- ระดับมัธยมศึกษา
- ระดับอนุปริญญา
- ระดับปริญญาตรี/หรือสูงกว่า (ระบุ).....

7) อาชีพหลักของบิดา จำแนกเป็น

- รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ
- ประกอบธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ
- เกษตรกรรม
- รับจ้าง
- อื่น ๆ (ระบุ).....

8) อาชีพหลักของมารดา จำแนกเป็น

- รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ
- ประกอบธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ
- เกษตรกรรม
- รับจ้าง
- อื่น ๆ (ระบุ).....

9) รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน

- น้อยกว่า 10,000 บาท
- 10,001 - 15,000 บาท
- 15,001 - 20,000 บาท
- 20,001 - 30,000 บาท
- มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป

10) กลุ่มสาขาวิชา จำแนกเป็น 4 กลุ่ม ตามเกณฑ์ภาระงานสอน

ของอาจารย์ (มหาวิทยาลัยขอนแก่น, กองแผนงาน, 2537)

- กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ ประกอบด้วย 7 คณะ ดังนี้
 - คณะแพทยศาสตร์
 - คณะพยาบาลศาสตร์
 - คณะสาธารณสุขศาสตร์
 - คณะเทคนิคการแพทย์
 - คณะเภสัชศาสตร์
 - คณะทันตแพทยศาสตร์
 - คณะสัตวแพทยศาสตร์
- กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประกอบด้วย 5 คณะ ดังนี้
 - คณะเกษตรศาสตร์
 - คณะวิทยาศาสตร์
 - คณะเทคโนโลยี
 - คณะวิศวกรรมศาสตร์
 - คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
- กลุ่มฝึกหัดครู ประกอบด้วย 1 คณะ ดังนี้
 - คณะศึกษาศาสตร์
- กลุ่มมนุษยศาสตร์ ประกอบด้วย 3 คณะ ดังนี้
 - คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 - คณะวิทยาการจัดการ
 - คณะศิลปกรรมศาสตร์

1.4.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ พฤติกรรมกล้าแสดงออก

1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น

1.5.1 ในการตอบแบบสอบถามผู้ตอบตอบด้วยความเต็มใจ

1.5.2 ช่วงเวลา สถานที่ ในการตอบแบบสอบถามไม่มีผลต่อข้อมูลที่ได้จากผู้ตอบแบบสอบถาม

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 พฤติกรรมกล้าแสดงออก (Assertive Behavior) หมายถึง ความสามารถในการแสดงพฤติกรรมออกมาตามที่คิดและความรู้สึกที่เหมาะสม มีสัมพันธภาพที่เปิดเผย จริงใจ ตรงไปตรงมาและปราศจากความวิตกกังวล ซึ่งพฤติกรรมกล้าแสดงออกนี้สามารถวัดได้จากระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรม และระดับความไม่สบายใจหรือความวิตกกังวลเมื่อต้องแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ

1.6.2 ระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรม (Probability of Response) หมายถึงความบ่อยครั้งของการแสดงพฤติกรรมออกมาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ต้องมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น

1.6.3 ระดับความไม่สบายใจ (Degree of Discomfort) หมายถึงระดับความรุนแรงของความวิตกกังวล หรือความไม่สบายใจที่เกิดขึ้นเมื่อต้องแสดงพฤติกรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ต้องมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น

1.6.4 นักศึกษา หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ ณ ภาควิชาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2539

1.6.5 กลุ่มสาขาวิชา หมายถึง กลุ่มของคณะต่าง ๆ ทุกคณะที่เปิดทำการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่มีลักษณะสายวิชาชีพที่คล้ายกัน ตามเกณฑ์ภาระงานสอนของมหาวิทยาลัยขอนแก่น มี 4 กลุ่มสาขาวิชาคือ

1.6.5.1 กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ ประกอบด้วย 7 คณะ คือ
คณะแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะเทคนิคการแพทย์ คณะเภสัชศาสตร์

คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ และคณะสัตวแพทยศาสตร์

1.6.5.2 กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประกอบด้วย 5 คณะ คือ
คณะเทคโนโลยี คณะเกษตรศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

1.6.5.3 กลุ่มฝึกหัดครู ประกอบด้วย 1 คณะ คือ คณะศึกษาศาสตร์

1.6.5.4 กลุ่มมนุษยศาสตร์ ประกอบด้วย 3 คณะ คือ คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะศิลปกรรมศาสตร์

1.6.6 คณะ หมายถึง คณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ทั้ง 16 คณะ

1.6.7 ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง สถานภาพความเป็นอยู่ที่แท้จริงของนักศึกษาใน
ขณะที่กำลังศึกษาวิจัย ได้แก่ เพศ ระดับชั้น ผลการเรียน การอบรมเลี้ยงดู วุฒิการศึกษาสูงสุด
ของบิดาและมารดา อาชีพหลักของบิดาและมารดา รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน
และกลุ่มสาขาวิชา

1.7.8 การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง วิธีการที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักศึกษา
ในการอบรมเลี้ยงดูทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งวาจาและการกระทำ ท้าให้นักศึกษารับรู้ทั้ง
ความรู้สึก และการกระทำดังกล่าว โดยแบ่งออกเป็น 3 แบบ ดังนี้

1.7.8.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง วิธีการปฏิบัติของ
พ่อแม่หรือผู้ปกครองที่ท้าให้นักศึกษามีความรู้สึกว่าตนเองได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม
ไม่ตามใจ หรือไม่เข้มงวดจนเกินไป ให้ความรักความอบอุ่น มีเหตุผล ยอมรับความสามารถ
และความคิดเห็นของนักศึกษา เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมรับรู้ในกิจกรรมบางอย่าง ส่งเสริม
ให้นักศึกษามีอิสระในการคิด ตัดสินใจ และแก้ปัญหาด้วยตนเอง มีความเป็นตัวของตัวเอง
และให้ความร่วมมือกับนักศึกษาตามโอกาสเหมาะสม

1.7.8.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน หมายถึง วิธีการปฏิบัติของ
พ่อแม่หรือผู้ปกครอง ที่ท้าให้นักศึกษามีความรู้สึกว่าตนเองไม่ได้รับอิสระเท่าที่ควร ไม่ได้ทำในสิ่ง
ที่ตนเองต้องการหรือทำอะไรด้วยตนเอง ต้องปฏิบัติตามระเบียบวินัยที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองกำหนด
ถูกควบคุมและอยู่ในสายตาหรือผู้คุมครองป้องกัน ให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไม่มีความ-
เป็นตัวของตัวเองและมีความรู้สึกที่ตนเองเป็นเด็กอยู่เสมอ

1.7.8.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง วิธีปฏิบัติของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ที่ทำให้นักศึกษารู้สึกว่าตนเองถูกเกลียดชัง ไม่ได้รับการเอาใจใส่ สนับสนุน หรือให้คำแนะนำช่วยเหลือเท่าที่ควร มักใช้วิธีวิจารณ์ตำหนิลงโทษรุนแรง และปราศจากเหตุผล ไม่ให้ความสนิทสนมเป็นกันเอง และปล่อยปละละเลยความเป็นอยู่

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1.8.1 ผลการวิจัยช่วยให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกล้าแสดงออก และระดับพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น

1.8.2 ผลการวิจัยเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมให้นักศึกษามีพฤติกรรมกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม เป็นแนวทางที่จะส่งเสริมหรือพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษาที่มุ่งหมายต่อการแสดงพฤติกรรมกล้าแสดงออก ทำให้นักศึกษาสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

1.8.3 ผลการวิจัยสามารถนำไปเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพนักศึกษาของฝ่ายกิจการนักศึกษา